

Волощенко Ілля Віталійович,
студент групи С-ЮД-616
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: начальник
відділу організації наукової роботи,
доктор філософських наук
Марченко О.В.*

НОВІ ВИМОГИ ДО ВИКЛАДАННЯ ФІЛОСОФІЇ ПРАВА У ВНЗ

Виходячи з осмислення самої філософії та філософії права залежить і викладання цієї дисципліни. Взагалі філософія права, як навчальна дисципліна повинна розширювати кругозір студента, а студент у свою чергу потрібен набувати певний рівень філософської правосвідомості. “Сучасні” методи викладання філософії права та навчання студентів досить часто переходять саме до викладу певних курсів та напрямів, тобто до: правової онтології, правової гносеології, правової логіки, тощо. Така шаблонність, на наш погляд, заважає засвоєнню та навчанню взагалі.

Представляється принципово важливим, щоб у процесі прилучення до філософії, як «акумуляції духовного досвіду людства», студент не тільки засвоював певну суму знань, а й набував новий соціально значущий досвід, «творив себе», опановував навичками філософствування, філософського праворозуміння та світорозуміння.

Серцевиною філософствування є вільнодумство, головною ціннісною орієнтацією - толерантність. Філософія права стає повноправною складовою професіоналізму майбутнього юриста. Вона сприяє формуванню особистості, завжди відкритою до засвоєнню нових знань, яка вміє адаптуватися до нових інформаційних, технологічних та світоглядних парадигм, що володіє потребою в самоосвіті, яка усвідомлює освіту як цінність.

Методологічно досягненню цього сприяють освітні технології проектно-творчої моделі навчання. Ведуча домінанта організації та саморегуляції вчення при цьому - розвиток мотиваційно-сенсової сфери особистості. Надзавдання викладання філософії права - формування перманентного тяжіння до філософської самоосвіти, розуміння студентом цінності закону в правовому суспільстві.

Основними етапами формування і одночасно концептуальними критеріями філософсько-правової культури особистості студента вважаю:

- сформовану правосвідомість;
- подальше впровадження філософії права у свою діяльність юриста, як фахівця своєї справа;

- оволодіння певними спеціальними філософськими термінами;
- вміння вступати у дискусію та не боятись висловити свою думку;
- читання цікавої нестандартної літератури, спеціальних текстів з філософії права;
- перегляд філософських фільмів про вчення філософів попереднього часу.

У процесі навчання майбутніх юристів існує ряд протиріч, які не можна не враховувати. Наприклад, між абстрактним предметом навчально-пізнавальної діяльності студента (філософські школи і напрямки, тексти джерел правові думки тих, чи інших філософів) і реальним предметом освоєної професійно-педагогічної діяльності; між цілісністю змісту професійної діяльності та оволодінням нею студентом через безліч предметних областей (історія філософії, онтологія і теорія пізнання, логіка, культурологія, педагогіка і психологія, етика, естетика і т. п.); між суспільною формою реалізації професійно-педагогічної діяльності та індивідуальною формою її привласнення студентом[1]

Готовність до інноваційної педагогічної діяльності – особливий особистісний стан, який передбачає наявність у викладача мотиваційно-ціннісного ставлення до професійної діяльності, володіння ефективними способами і засобами досягнення педагогічних цілей, здатності до творчості і рефлексії. Вона є основою активної суспільної і професійно-педагогічної позиції суб'єкта, яка спонукає до інноваційної діяльності та сприяє її продуктивності. Багато проблем, що постають перед викладачами, які працюють в інноваційному режимі, пов'язані і з низькою інноваційною компетентністю. Інноваційна компетентність викладача-система мотивів, знань, умінь, навичок, особистісних якостей викладача, що забезпечує ефективність використання нових педагогічних технологій у роботі зі студентами. Компонентами інноваційної компетентності викладача є поінформованість про інноваційні педагогічні технології, належне володіння їх змістом і методикою, висока культура використання інновацій у навчально-виховній роботі, особиста переконаність у необхідності застосування інноваційних технологій [2]

Готовність до інноваційної діяльності є внутрішньою силою, що формує інноваційну позицію викладача. Джерела готовності до інноваційної діяльності сягають проблематики особистісного розвитку, професійної спрямованості, професійної освіти, виховання й самовиховання, професійного самовизначення викладача та готовності до самоудосконалення. [2]

На наш погляд рівень придбання певних навичок також відіграє дуже важливу роль, а саме - обговорення планів і текстів лекцій, рецензій на підручники і навчальні посібники, аналіз запропонованих авторських варіантів навчальних програм філософських курсів, моделювання ситуацій семінарських занять у рамках навчальної ділової гри тощо.

Кожен рівень підготовки майбутніх юристів передбачає оцінку, фіксує індивідуальні досягнення студента, і формулювання завдань, що сприяє

ють його подальшому професійному становленню [1]

Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновок, що важливе значення в засвоєнні та усвідомленні філософії права студентами, перш за все залежить від “внутрішньої сили” викладача, його хисту до цієї дисципліни та деяких нестандартних методів викладання. Якщо викладач вміє зацікавити студентів, якщо він творча людина, якщо він має натхнення до цього предмету, то і навчання буде неординарним та досить цікавим. Саме стосунки викладач-студент і лежать в основі інноваційного викладання Філософії права. Також невід'ємною основою розуміння “Філософії права” є така дисципліна як “Філософія”, адже вона є фундаментом для освоєння “Філософії права”. Тому що саме Філософія надає можливість вивчити певні філософські терміни, закласти фундамент для подальшого розуміння та вивчення Філософії права, виходячи з осмислення думок та світобачення людей, починаючи з початку розвитку філософії до сучасного періоду.

1. Андрійчук Н.В. “Методика викладання філософії” - Калінінград Видавництво КДУ 2003 р.

2. Готовність до інноваційної діяльності як важлива професійна якість викладача Смірнова О.О., к.е.н., доцент кафедри банківських інвестицій.

Ващенко Зінаїда Сергівна,
студентка С-ЮД-616 (цпс)
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: начальник
відділу організації наукової роботи,
доктор філософських наук
Марченко О.В.*

ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ АСПЕКТИ ДИСТАНЦІЙНОГО ЮРИДИЧНОГО НАВЧАННЯ

Запровадження інформаційних технологій в життя суспільства стало поштовхом для розвитку процесів, пов'язаних з дистанційним навчанням (далі ДН). На сьогоднішній день дистанційно ми можемо отримати будь-які знання, починаючи від короткотермінових курсів та до вищої освіти, але можна підкреслити, що така форма навчання підходить не всім і не у всіх випадках.

Впровадження технологій дистанційної освіти в Україні розпочалося відносно недавно. Проте переваги та недоліки дистанційної освіти непогано вивчені завдяки багаторічному зарубіжному досвіду. Вченими багаторазово здійснювалось порівняння та аналіз вітчизняної системи дистанційного на-